II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 18 juli 1990

tot intrekking van de aanbevelingen inzake handelspolitieke maatregelen met betrekking tot de invoer van kolen uit derde landen in de Bondsrepubliek Duitsland

(90/443/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 74,

Overwegende hetgeen volgt :

I

Bij aanbeveling van de Hoge Autoriteit van 28 januari 1959 aan de Regeringen van de deelnemende Staten van de Gemeenschap inzake handelspolitieke maatregelen met betrekking tot de invoer van kolen uit derde landen [1] heeft de Hoge Autoriteit de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland aanbevolen om op kolen afkomstig uit derde landen tijdelijk een invoerrecht te heffen dat niet hoger dient te zijn dan 20 DM per ton, wanneer die invoer een contingent, vrij van invoerrechten, van 5 miljoen ton te boven gaat.

Tevens heeft zij de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland gemachtigd de oorsprongscontrole uit te oefenen, voor zover dit noodzakelijk is voor de toepassing van de aanbevolen maatregel.

Ten slotte heeft zij de Regeringen van de overige landen van de Gemeenschap aanbevolen om, voor zover noodzakelijk, de nodige voorzieningen te treffen ten einde de toepassing van de aan de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland aanbevolen maatregelen mogelijk te maken.

Deze aanbeveling werd gedaan op grond van de volgende overwegingen :

[1] PB nr. 8 van 11. 2. 1959, blz. 197/59.

— de ondernemingen van de kolenmijnindustrie van de Gemeenschap hadden met ernstige afzetmoeilijkheden te kampen ;

— deze toestand kwam in het bijzonder tot uitdrukking op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland waar kolen uit derde landen werden ingevoerd in verhoudingsgewijs toegenomen hoeveelheden en onder zodanige voorwaarden dat deze invoer ernstig nadeel dreigde te berokkenen aan de kolenproduktie op de gemeenschappelijke markt en in het bijzonder de continuïteit van de werkgelegenheid in gevaar bracht ;

— de door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland genomen handelspolitieke maatregelen waren op zichzelf niet voldoende om het hoofd te bieden aan deze toestand.

Bij aanbevelingen van 3 november 1959 [2], van 3 november 1960 [3], van 13 december 1961 [4] en van 30 oktober 1962 [5] hechtte de Hoge Autoriteit haar goedkeuring aan maatregelen voor, respectievelijk, de jaren 1960, 1961, 1962 en 1963.

Voor de daaropvolgende jaren stelde het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen vast dat deze aanbevelingen de wettelijke grondslag konden blijven vormen voor een nationale regeling krachtens welke een differentieel invoerrecht wordt geheven op steenkool van oorsprong uit derde landen, die wordt ingevoerd nadat hij in een andere Lid-Staat in het vrije verkeer is gebracht [6].

[2] PB nr. 58 van 14. 11. 1959, blz. 1150/59.
[3] PB nr. 73 van 19. 11. 1960, blz. 1425/60.
[4] PB nr. 82 van 19. 12. 1961, blz. 1600/61.
[5] PB nr. 116 van 12. 11. 1962, blz. 2683/62.
[6] Arrest van 28 juni 1984, zaak 36/83, Mabanaft/Hauptzollamt Emmerich, Jurisprudentie 1984, blz. 2527.

II

Sinds de goedkeuring van de genoemde aanbevelingen zijn de omstandigheden die een douanebescherming van het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland rechtvaardigden aanzienlijk veranderd, zowel wat het handelsverkeer, als wat de communautaire maatregelen ten behoeve van de steenkoolindustrie in de Gemeenschap betreft.

Ten aanzien van de ontwikkeling van de steenkoolinvoer in de Bondsrepubliek Duitsland valt te constateren dat, terwijl het voor de Bondsrepubliek Duitsland bestemde aandeel van die invoer in 1958 nog 40 % van de totale invoer van de Gemeenschap bedroeg, dat aandeel — berekend ten opzichte van de invoer van de vroegere Gemeenschap van de Zes — in 1989 tot ongeveer 9 % was gedaald. Onder die omstandigheden wordt de steenkool niet meer in verhoudingsgewijs toegenomen hoeveelheden in de zin van artikel 74, punt 3, van het Verdrag ingevoerd.

Bij de reeds vanaf 1965 getroffen maatregelen om de problemen in de steenkoolindustrie op te vangen werden communautaire regelingen ingevoerd voor de steunmaatregelen van de Lid-Staten ten behoeve van de kolenmijnindustrie. Dat waren achtereenvolgens: Beschikking nr. 3-65 van de Hoge Autoriteit [1] en de Beschikkingen nr. 27-67 [2], nr. 3/71/EGKS [3], nr. 528/76/EGKS [4] en nr. 2064/86/EGKS [5] van de Commissie.

De bij deze beschikkingen ingevoerde steunregelingen scheppen met name de voorwaarden voor de aanpassing van de steenkoolindustrie in de Gemeenschap aan de realiteit van de energiemarkt. Door de Lid-Staten geplande steun kan namelijk als verenigbaar met de goede werking van de gemeenschappelijke markt worden beschouwd, mits hij onder meer leidt tot een verbetering van het concurrentievermogen van de kolenindustrie die bijdraagt tot een betere veiligstelling van de bevoorrading of tot de oplossing van sociale en regionale problemen die uit de ontwikkeling in de kolenindustrie voortvloeien.

III

Gelet op een en ander, valt te constateren dat niet meer aan de voorwaarden van artikel 74, punt 3, van het Verdrag wordt voldaan.

Gegeven het uitzonderlijke en afwijkende karakter van deze bepaling en gezien het doel van artikel 3, onder f), van het Verdrag, is er geen reden meer om de genoemde aanbevelingen te handhaven.

Derhalve is het dienstig die aanbevelingen met ingang van 1 januari 1991 in te trekken. Deze termijn is nodig om de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland in de gelegenheid te stellen de nodige maatregelen te treffen,

DOET DE VOLGENDE AANBEVELING:

Artikel 1

De aanbevelingen van de Hoge Autoriteit van 28 januari 1959, 3 november 1959, 3 november 1960, 13 december 1961 en 30 oktober 1962 worden met ingang van 1 januari 1991 ingetrokken.

Artikel 2

Deze aanbeveling is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 juli 1990.

Voor de Commissie
Frans ANDRIESSEN
Vice-Voorzitter

[1] PB nr. 31 van 25. 2. 1965, blz. 480/65.
[2] PB nr. 261 van 28. 10. 1967, blz. 1.
[3] PB nr. L 3 van 5. 1. 1971, blz. 7.
[4] PB nr. L 63 van 11. 3. 1976, blz. 1.
[5] PB nr. L 177 van 1. 7. 1986, blz. 1.